וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ו
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה או
זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרתה האיש ההוא מעמיו ו
ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה כי
נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על
המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש
יכפר ו על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל
הם ו ואיש איש מבני ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף
אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר כי
נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני
ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל
בשר דמו הוא כל אכליו יכרתו וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר ו
ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו ו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר

שם: יוטר יעלה עוד לחייב
על הזיקעיר יזכרים כחו יץ
כשוחט בחוץ שיש שח ט
יוחד והעלה חברו שעהם
חייבין: ונכרת זרע נכרת
ויוציו נכרת: דם. לפי שג
בנפש יכפר. יכל לא יהיה
חייב אלא על דם המוקדשים
הל לוה כל דם: ונתתי
פני. פנאי שלי. פונה
אני מכל עבד ועסק בן:
כי נפש הבשר. שלפ ת
בשבריה בדם היא
תלויה לעיכך מעמן לכפר
על נפש האדם. הבא
נפש ויכפר על הנפש:
כל נפש ויכס. להדר
גדולים על הקטנים: אשר
יצוד. אין ציאוא ציד
אוזין ומרגלין מש תל
ציד: אשר יאכל. פרט
לטמאים: דמו בנפשו הוא.
דמו הוא לו מוקום נפש
כהנפש הוא הדם. דם ומשמ
לשון זכר. נפש לשון נקבה:
אשר תאכל נבלה וטרפה. מבלת
עוף. מהור דבר הכתוב שאין לה
עוראה אלא בשעת שבעבר
בבית הכליה. ונמוך מו
שמטמא במגעה. וטריפה
האמורה כאן לא נטמאה אלא
לדרוס. וכן ששנו יכולתהא
נבלת עוף. טמאה ומטמאה
בבית הכליה. אבל טריפה. מי
שיש בגופו טריפה. יעוא עוף.
טמא שאין בגופו טריפה:
ונשא עונו. אם יאכל קדש
אז יפגם לא קדש חייב על טומאה
זו כל שאר טמאות: ובשרו
לא ירחץ. ונשא עונו. עד חיבת
הגוף עשה כרת ועל כבסם בגדים
בגלוחות:

ועל דמיך אשר היו בתוכ
בהוכך היעמד לבב
אם תחזקנה ידיך
לימים אשר אני עשה
אתך אני יהוה ד
דברתי ועשיתי
והפיצתי אתך

בגוים ובזרותיך בארצות
והתמתי טמאתך ממך:
ונחלת בך לעיני הגוים
וידעת כי אני יהוה ו
חסלת

ויגע תוכחו: אל הקריב אצלו בעל
וכטורים טלו כן לעשותו: זולה
עצת של רשעים: ותבעני רעך
מעשיך. העשרת איוכבך. בעשיך
שהעשקת את העניים: הכה תכה
עשקתו. ויי הקיה על בעלך. כמו
לארגן שהגל קשה מן הכל. שעלין
נחתם ליעם נגר דיך: אשר אנ

ויזרוק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ו
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה או
זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרתה האיש ההוא מעמיו ו
ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה כי
נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על
המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש
יכפר ו על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל
הם ו ואיש איש מבני ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף
אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר כי
נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני
ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל
בשר דמו הוא כל אכליו יכרתו וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר ו
ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו ו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר

ויזרוק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ולא
יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ו
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה או
זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרתה האיש ההוא מעמיו ו
ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה כי
נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על
המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש
יכפר ו על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל
הם ו ואיש איש מבני ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף
אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר כי
נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני
ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל
בשר דמו הוא כל אכליו יכרתו וכל נפש
אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר ו
ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו ו
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר

אני עשה אותך: פעליך:
מפעליך: והתמות
וכליתי: ונחלת בך. תסחל
בעוניך על מה שעשית:
חסלת